

Det talte ord gælder

Tak for spørgsmålet.

Jeg ser frem til, at vi her i dag kan få en konstruktiv debat om udfordringer og løsninger på integrationsområdet.

Det korte svar på spørgsmålet er, at antallet af personer, der ansøger om asyl, ikke er afgørende for integrationen. Men at antallet af opholdstilladelser til asylansøgere selvfølgelig har betydning. For det er jo dem, der skal boligplaceres i kommunerne og i gang med integrationsprogrammet.

Jeg vil derfor lægge til grund, at spørgerne efterlyser mine holdninger til, om antallet af asylansøgere, der i givet fald har fået opholdstilladelse, har betydning for mulighederne for vellykket integration.

Det kan konstateres, at antallet af opholdstilladelser på baggrund af asyl har været stigende de senere år. Det er der flere årsager til, hvilket justitsministeren allerede har redegjort så glimrende for. For mit vedkommende – med ansvaret for integrationen – understreger udviklingen vigtigheden af, at vi sikrer en vel-

lykket integration af de nye borgere, som får opholdstilladelse.

Er der en sammenhæng mellem, hvor mange personer, der får opholdstilladelse, fx på baggrund af asyl, og så omfanget af den integrationsopgave, der skal løses? Ja, naturligvis. Her er der da en opgave for kommunerne at håndtere, men det mener jeg også, at de er i stand til.

Har vi så slet ikke integrationsudfordringer? Jo, det har vi. Vi har udfordringer i forhold til at få dem, der får asyl, integreret her i landet. Men vi har også integrationsudfordringer mere bredt i forhold til dem, der allerede er her – nogle endda i anden eller tredje generation.

Statistikkerne viser os desværre med al tydelighed, at vi har store udfordringer. Det gælder for eksempel ikke-vestlige indvandreres beskæftigelsesgrad, at mange nydanske børn har store faglige problemer i skolen, og at kriminalitetsraten er alt for høj.

Samtidig viser analyser os, at der er store forskelle på kommunernes evne til at få integrationen til at lykkes.

Det er udfordringer, som jeg og resten af regeringen er stærkt optagede af at få bugt med. Og det gør vi ved at møde reelle problemer med reelle løsninger.

Derfor har regeringen gennemført store og gennemgribende reformer af arbejdsmarkedet og uddannelsessystemet. Og det er derfor, jeg har sagt, at der nu er behov for at give integrationsindsatsen i kommunerne et løft.

Jeg tror nemlig ikke på, at vi får flere i beskæftigelse ved et burkaforbud, eller at kriminaliteten falder, hvis vi tager endnu en rituel dans om frikadellerne i daginstitutionerne. Og jeg tror heller ikke på, at flere nydanske unge klarer sig godt i gennem skole- og uddannelsessystemet, hvis vi laver en værdikanon.

Jeg vil komme tilbage til behovet for at give integrationsindsatsen i kommunerne et løft, men først et par ord om regeringens integrationspolitik og de initiativer, vi allerede har taget.

Regeringens integrationspolitik bygger på, at integrationen af nydanskere er en fælles opgave. Nydanskere skal bydes velkomne ind i vores fællesskaber, men vi skal som samfund også tydeligt kommunikere vo-

res krav og forventninger til den enkelte. Og det, vi forventer, er jo, at alle – uanset baggrund – tager ansvar for egen integration. Og vi forventer ikke mindst, at alle efter bedste evne bidrager til og aktivt går ind i det danske samfund på de præmisser, som gælder her.

Og vi skal naturligvis stille de samme krav til nydanskere som til alle andre danskere: At man så vidt som overhovedet muligt bliver selvforsørgende og bidrager til samfundet.

Erfaringerne viser os – hvilket jeg ved, at spørgerne er enige med mig i – at hovedvejen til vellykket integration går gennem deltagelse på arbejdsmarkedet. Ud over at den enkelte gennem arbejde bliver i stand til at forsørge sig selv og sin familie, så er arbejdspladserne et af de væsentligste sociale fællesskaber, vi har. At blive en del af en dansk arbejdsplads er utrolig vigtigt for en vellykket integration af den enkelte nydansker.

En af de største udfordringer med at få nydanskere ind på det danske arbejdsmarked er, at mange har mangelfulde kundskaber. Det gælder både uddannelsesmæssigt og i forhold til at mestre det danske

sprog. Og det gælder både for dem, som kun har været en ganske kort periode i Danmark, men desværre også for mange nydanskere, som i flere år har levet og boet her i landet.

Dét at komme godt igennem skole- og uddannelses-systemet er derfor også helt afgørende for mulighederne for en vellykket integration. Gode kundskaber – både fagligt og sprogligt – er nemlig en forudsætning for at klare sig godt på arbejdsmarkedet. Men det er også en forudsætning for at kunne gebærde sig i hverdagen uden for arbejdspladsen.

Vi har i regeringen – som bekendt – fået vedtaget en stor og ambitiøs reform af den danske folkeskole, som vil få stor betydning for nydanske børn og unge.

Og regeringen har iværksat gennemgribende reformer af arbejdsmarkedet. Vi har bl.a. gennemført en omfattende reform af kontanthjælpssystemet. Ligesom vi har reformeret førtidspensions- og fleksjobområdet.

Her har vi stillet store krav til alle danskere om at gøre en ekstra indsats. Og disse krav gælder naturligvis også for nydanskerne. Jeg har derfor stor tillid til, at

reformerne vil bringe flere ind på det danske arbejdsmarked.

Når det særligt gælder de nyankomne udlændinge, tror jeg et af problemerne har været, at der ikke har været tilstrækkelig sammenhæng i de indsatser, som de er blevet mødt med. Det gælder særligt i forhold til de borgere, der har komplekse behov, og det har mange af de nyankomne, der får opholdstilladelse på baggrund af asyl.

Hvis vi fx har at gøre med en traumatiseret flygtning, så vil der være behov for både psykologisk hjælp og sundhedsmæssig behandling. En familie, hvor fx børnene har været vidne til krigshandlinger og vold, vil ofte stå med store sociale udfordringer. Her er det afgørende, at der ses på borgerens og familiens samlede behov, hvis det skal lykkes at skabe en virkningsfuld integrationsindsats.

Regeringen har derfor indført en pligt for kommunerne til at tilbyde en samlet integrationsplan til nyankomne flygtninge og familiesammenførte. Integrationsplanen skal bidrage til et mere helhedsorienteret syn på den enkelte borger. Planen skal skabe bedre

sammenhæng mellem elementer i integrationen af den enkelte.

Så man kan roligt sige, at regeringen tager integrationsopgaven alvorligt, og at meget allerede er gjort. Men der kan og skal gøres mere, og det handler ikke mindst om, at der skal ske et løft i kommunernes integrationsindsats.

Vi kan, som jeg allerede har nævnt, se, at der er store forskelle på integrationen i kommunerne. Nogle gør det godt, og andre halter bagefter. Der er basis for at tro på, at vi kan løfte den samlede integrationsindsats, så vi får de unge godt igennem skole og uddannelse og flere ind på arbejdsmarkedet.

Noget af det, jeg her har været ude og pege på, er, at vi skal sørge for, at de gode erfaringer spredes til alle kommuner. Vi skal sørge for, at kommunerne kan trække på viden om indsatser, der virker. Og vi skal støtte kommunerne i at omsætte viden til praksis.

Det er en holdning, som jeg deler med kommunerne. Regeringen og KL har derfor i Kommuneøkonomiaftalen for 2015 aftalt, at vi nu indleder en dialog om,

hvordan vi sammen kan give integrationsindsatsen det nødvendige løft.

Jeg har luftet et forslag om, at vi indgår et forpligtende partnerskab, hvor de enkelte kommuner forpligter sig til at sætte ambitiøse mål og følge op med konkrete indsatser på områder, hvor integrationen halter i netop deres kommune. Det kan være i forhold til at få nydanske unge i beskæftigelse, det kan være at løfte nydanske drenge i folkeskolen eller få dem godt videre i en ungdomsuddannelse.

Kommunerne skal have støtte til det her, fx ved at kunne trække på et rejsehold af eksperter, der hjælper med vejledning og vidensdeling. Og vi vil fra statens side sammen med kommunerne løbende følge op på, om tingene rykker sig.

Også når det specifikt gælder de nyankomne, tror jeg, at vi kan gøre det lidt bedre. Det kunne fx være ved at se på, om vi kan gøre det treårige integrationsprogram bedre og mere målrettet, så flere kommer igennem på kortere tid. Men det kunne også være ved at se på, om vi kan blive bedre og hurtigere til at få anerkendt de kvalifikationer, den nytilkomne har med sig.

Jeg ser frem til den videre dialog med KL og kommunerne om, hvordan vi sammen kan løfte integrationsindsatsen. Og jeg hilser generelt debatten om, hvordan vi styrker integrationsindsatsen velkommen. Vi står med fælles udfordringer, som skiftende regeringen har arbejdet med, og hvor der ikke er et enkelt "quick fix".

Tak for ordet.